

ΠΟΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ
ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΠΤΙΚΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ,
ΣΤΗΝ ΠΑΦΟ, 26 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2016

Στις 26 Νοεμβρίου, με πρόσκληση της Ιεράς Μητροπόλεως Πάφου, η Επιτροπή των Δέκα για την Κύπρο, που αποτελείται από διπλωμάτες και ειδικούς επιστήμονες, με βαθειά γνώση και πείρα του Κυπριακού, πραγματοποίησε Διασκεπτική Συνάντηση στην Πάφο, Κύπρο, με αφορμή τις εξελίξεις στο Κυπριακό και ειδικότερα τις διαπραγματεύσεις στο Mont Pelerin της Ελβετίας.

Συγκεκριμένα, κατετέθησαν στη Συνάντηση εισηγήσεις:

- α. του πρώην Πρέσβεως της Ελλάδος στην Κύπρο Χρήστου Ζαχαράκι,
- β. του πρώην Πρέσβεως της Ελλάδος στην Κύπρο Θέμου Στοφορόπουλου,
- γ. του Πρέσβεως ε.τ. Περικλή Νεάρχου,
- δ. του Αντιστρατήγου ε.α., πρώην Γενικού Επιθεωρητού του Ελληνικού Στρατού και υπερασπιστή της Λευκωσίας το 1974 Δημήτριου Αλευρομάγειρου,
- ε. του Ομότιμου Καθηγητή της Νομικής Σχολής Αθηνών συνταγματολόγου Γεώργιου Κασιμάτη,
- στ. του πρώην Πρυτάνεως του Παντείου Πανεπιστημίου, Καθηγητή Κοινωνιολογίας Βασίλη Φίλια,
- ζ. του Καθηγητή Στρατηγικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο Πειραιώς Παναγιώτη Ήφαιστου,
- η. του Καθηγητή Οικονομικής Γεωγραφίας και Γεωπολιτικής και Διευθυντού του Τμήματος Τουρκικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο Αθηνών Ιωάννου Μάζη,
- θ. του Συγγραφέως και Εκδότη Λουκά Αξελού,
- ι. του Καθηγητή Γεωπολιτικής στη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων Κων/ίνου Γρίβα.

Στη Συνάντηση παρέστησαν και απήθυσαν χαιρετισμό ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος και ο Μητροπολίτης Πάφου Γεώργιος.

Στη Συνάντηση συζητήθηκαν όλες οι βασικές πτυχές του Κυπριακού, οι αναγκαίες προϋποθέσεις για μια δίκαιη λύση και ειδικότερα οι διαπραγματεύσεις στο Mont Pelerin της Ελβετίας. Αναφορικά με αυτές, η Συνάντηση επισημαίνει:

Ι α. ΤΗΝ ΥΠΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΠΛΕΥΡΑΣ ΑΠΟ ΤΗ ΔΕΣΜΕΥΣΗ ΤΗΣ ΝΑ ΣΥΖΗΤΗΘΕΙ ΣΤΟ ΜΟΝΤ ΠΕΛΕΡΙΝ ΠΡΩΤΙΣΤΩΣ ΤΟ ΕΔΑΦΙΚΟ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ Η ΙΔΙΑ ΠΑΡΕΠΕΜΠΕ, ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΚΟΠΙΜΩΣ, ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΣ, ΚΑΙ ΝΑ ΥΠΟΒΑΛΕΙ ΣΧΕΤΙΚΟ ΧΑΡΤΗ. Αντ' αυτού, επέμεινε να συζητηθούν παραλλήλως όλα τα θέματα και εξέτρεψε τη συζήτηση για το εδαφικό σε συζήτηση κριτηρίων επί του εδαφικού, αρνούμενη να υποβάλει χάρτη. Διασυνέδεσε επίσης ευθέως το εδαφικό με την προτεινόμενη από την ίδια Πενταμερή Διάσκεψη και με τα κεφάλαια Εγγυήσεων και Ασφάλειας. **Ακριβέστερα, η Τουρκική πλευρά κατέστησε προϋπόθεση για το εδαφικό την αποδοχή από την Ελληνική πλευρά Πενταμερούς Διασκέψεως, που αναφέρεται σε εγγυήσεις και παραμονή Τουρκικών στρατευμάτων στην Κύπρο και μετά τη λύση.**

Η Τουρκική πλευρά υπανεχώρησε επίσης στο θέμα του αριθμού των προσφύγων, που θα μπορούσαν να επιστρέψουν, προσπαθώντας να ελαχιστοποιήσει την επιστροφή κατεχομένων εδαφών και ν' αποκλείσει ειδικότερα την επιστροφή της Μόρφου.

β. ΑΠΟΔΟΧΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗΣ ΠΕΝΤΑΜΕΡΟΥΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ, ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΔΗΛΑΔΗ ΕΓΓΥΗΤΡΙΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ ΖΥΡΙΧΗΣ-ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΤΟΥ 1960 ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΥΟ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, ΘΑ ΣΗΜΑΙΝΕ ΑΠΟΔΟΧΗ ΕΚ ΠΡΟΟΙΜΙΟΥ ΕΓΓΥΗΤΡΙΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ, ΣΕ ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟ ΜΕ ΤΙΣ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ, ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗ ΛΥΣΗ. ΘΑ ΣΗΜΑΙΝΕ ΕΠΙΣΗΣ ΠΑΡΑΜΕΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΤΑΘΕΡΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΠΛΕΥΡΑΣ.

Η προτεινόμενη από την Ελληνική πλευρά Πολυμερής Διεθνής Διάσκεψη για τη συζήτηση της διεθνούς πτυχής του Κυπριακού, η οποία δεν είναι άλλη από τη συνεχιζόμενη Τουρκική κατοχή, δεν πρέπει, προφανώς, να είναι ρητορική παραλλαγή της Πενταμερούς, όπως επιδιώκει η Τουρκική πλευρά. **Πρέπει να περιλαμβάνει τα μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας και την Ευρωπαϊκή Ένωση, της οποίας η Κύπρος, στο σύνολο του**

εδάφους της, περιλαμβανομένων δηλαδή και των κατεχομένων εδαφών της, είναι χώρα-μέλος. Πρέπει επίσης να έχει ως αντικείμενο τον τερματισμό της Τουρκικής κατοχής, την αποχώρηση των κατοχικών στρατευμάτων και τον αποκλεισμό κάθε ιδέας νέων εγγυήσεων. Οι τελευταίες είναι ασυμβίβαστες με την ιδιότητα μιας χώρας-μέλους της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Η Συνθήκη Εγγυήσεως του 1960 είναι κατάλοιπο του αποικιακού παρελθόντος της Κύπρου. Έχει, άλλωστε, παραβιασθεί και στην πράξη καταργηθεί από την ίδια την Τουρκία, η οποία καταχρηστικώς την επεκαλέσθη για την εισβολή της στην Κύπρο. Σύμφωνα με τους όρους της Συνθήκης, η Τουρκία θα έπρεπε να αποκαταστήσει την προηγούμενη κατάσταση, το status quo ante. Η Τουρκία όμως κατέλαβε και εξακολουθεί να κατέχει έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας. Διέπραξε δε κάθε είδους διεθνή εγκλήματα σ' αυτό, όπως σφαγές κατά αμάχων και αιχμαλώτων, εκδίωξη του αυτόχθονος πληθυσμού και εθνοκάθαρση, εποικισμός και καταστοφή της πολιτιστικής κληρονομιάς του νησιού.

γ. Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ, ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΝΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΛΕΥΡΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΤΑΚΤΗΜΕΝΟ ΕΔΑΦΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΤΗΣ, ΑΠΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΚΔΙΩΧΘΗΚΑΝ ΟΙ ΝΟΜΙΜΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΟΥ, ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΩΣ ΔΟΛΩΜΑ ΤΟ ΕΔΑΦΙΚΟ ΓΙΑ Ν' ΑΠΟΣΠΑ ΣΥΝΕΧΩΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ, ΕΠΙΔΙΩΚΟΝΤΑΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΟΡΙΟ ΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΠΟΥ ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΕΜΠΝΕΕΙ ΜΙΑ ΕΙΛΙΚΡΙΝΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΓΙΑ ΕΞΕΥΡΕΣΗ ΔΙΚΑΙΗΣ ΚΑΙ ΒΙΩΣΙΜΗΣ ΛΥΣΕΩΣ.

Με την τακτική αυτή, η Τουρκική πλευρά απέσπασε υποχωρήσεις σχετικές με την εσωτερική πτυχή του Κυπριακού, που αγγίζουν το αδιανόητο. Ευθύνη για τις υποχωρήσεις αυτές δεν έχει, προφανώς, μόνο η Τουρκική αδιαλλαξία, παρασπονδία και στρεψοδικία. Είναι γνωστό ότι η τελευταία χρησιμοποιεί τις διακοινοτικές συνομιλίες για την επιβολή και αναγνώριση των τετελεσμένων γεγονότων και του ψευδοκράτους. Βαρύτατες ευθύνες έχει και η επίσημη Ελληνική πλευρά, η οποία προέβη και εξακολουθεί να προβαίνει σε αλόγιστες υποχωρήσεις, αγόμενη από αβάσιμες και ψευδείς ελπίδες και υποκύπτουσα σε πιέσεις και φανακισμούς του ξένου παράγοντα. Ο τελευταίος επιδιώκει, προφανώς, την εξυπηρέτηση των δικών του στρατηγικών συμφερόντων και όχι τη δίκαιη επίλυση του Κυπριακού. Η Τουρκική πλευρά χρησιμοποιεί το εδαφικό ως δόλωμα και εκβιασμό για ν' αποσπάσει επιπλέον υποχώρηση της Ελληνικής πλευράς και στα θέματα, που αποτελούν τη διεθνή πτυχή του Κυπριακού, τις εγγυήσεις δηλαδή και την παραμονή Τουρκικών στρατευμάτων και μετά τη λύση.

Είναι αδιανόητη οποιαδήποτε Ελληνική υποχώρηση στα καίρια αυτά θέμα-

τα. ΑΠΟΔΟΧΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΕΓΓΥΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗ ΛΥΣΗ, ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΤΙΚΗ ΕΚΔΟΧΗ ΜΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ, ΘΑ ΙΣΟΔΥΝΑΜΟΥΣΕ ΜΕ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΟΛΟΚΛΗΡΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΣΤΟΝ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟ ΚΑΙ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ.

Π α. Κατά δεύτερο λόγο, η Συνάντηση επισημαίνει γενικότερα τα παρακάτω:

Η ΛΕΓΟΜΕΝΗ «ΔΙΖΩΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ, ΜΕ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΟΤΗΤΑ», ΕΧΕΙ ΚΑΤΑΣΤΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΔΟΥΡΕΙΟΣ ΙΠΠΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΥΣΗ ΚΑΘΕ ΕΝΝΟΙΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ ΣΤΗΝ «ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΑΚΗ» ΜΕΙΟΨΗΦΙΑ ΚΑΙ ΜΕΣΩ ΑΥΤΗΣ ΣΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑ. Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΛΕΓΧΕΙ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΘΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΕΛΕΓΧΕΙ, ΓΙΑΤΙ, ΠΡΩΤ' ΑΠ' ΟΛΑ, ΑΥΤΟΙ ΕΙΝΑΙ ΗΔΗ ΣΤΗΝ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΤΟΥΣ ΕΠΟΙΚΟΙ.

Ποιά πραγματική ανεξαρτησία και κυριαρχία μπορεί να έχει ένα μόρφωμα δύο ισοκυριάρχων μερών, μέσα από το οποίο καταλύεται η αρχή της πλειοψηφίας και δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για τη μετατροπή ολόκληρης της Κύπρου σε Τουρκικό προτεκτοράτο; Μέσα στο πλαίσιο αυτό, καμιά απόφαση δεν θα μπορούσε να λαμβάνεται, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη και την επίνευση της Άγκυρας.

β. Η επίσημη Ελληνική πλευρά δέχθηκε, κατ' αρχήν, τέτοιου είδους συνταγματικές ρυθμίσεις και διαπραγματεύεται τα επιμέρους κεφάλαια. Οι ρυθμίσεις όμως και οι αρχές του είδους αυτού δεν είναι άλλες από εκείνες που περιλαμβάνονται στο Σχέδιο Ανάν, το οποίο απέρριψε, με συντριπτική πλειοψηφία, ο Κυπριακός λαός. Σημειωτέον, η Κύπρος δεν ήταν τότε μέλος της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Αντιθέτως, εκβιαζόταν αποκάλυπτα ότι θα έθετε σε κίνδυνο την ένταξή της, εάν απέρριπτε το σχέδιο Ανάν. Ο Κυπριακός όμως λαός δεν πτοήθηκε. Αντελήφθη ότι το ολέθριο αυτό σχέδιο θα άνοιγε το δρόμο για εθνική καταστροφή.

Η Κύπρος δεν είχε επίσης το στρατηγικό πλεονέκτημα του φυσικού αερίου. Το απέκτησε αργότερα, με την ανακάλυψη σημαντικών κοιτασμάτων φυσικού αερίου στην ΑΟΖ της ελεύθερης Κύπρου. Το νέο αυτό κεφάλαιο ενισχύει τη γεωστρατηγική θέση της Κύπρου και διανοίγει προοπτικές περιφερειακών στρατηγικών συμμαχιών, που ενισχύουν τον διεθνή ρόλο της Κύπρου και

την ασφάλειά της. **Οι στρατηγικές αυτές συμμαχίες δεν πρέπει να υπονομεύονται με απαράδεκτες υποχωρήσεις και την προοπτική μιας αυτοκαταστροφικής λύσεως, που θα έθετε ολόκληρη την Κύπρο υπό τον γεωπολιτικό και στρατηγικό έλεγχο της Άγκυρας.**

ΓΙΑΤΙ, ΛΟΙΠΟΝ, Η ΚΥΠΡΟΣ, ΜΕ ΤΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΑΥΤΑ, ΝΑ ΕΠΙΣΠΕΥΔΕΙ ΓΙΑ ΜΙΑ «ΛΥΣΗ», ΣΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΕΠΙΔΙΩΞΕΩΝ, ΑΠΟΔΕΧΟΜΕΝΗ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΑΤΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ ΤΗΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ ΣΤΗ ΜΕΙΟΨΗΦΙΑ ΚΑΙ ΜΕΣΩ ΑΥΤΗΣ ΣΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑ;

Προβάλλεται ως επιχείρημα ο ισχυρισμός ότι, με τη διαρροή του χρόνου, παγιώνονται τα τετελεσμένα γεγονότα, αυξάνεται ο αριθμός των εποίκων και γίνεται οριστική και αμετάκλητη η διχοτόμηση. Κανείς δεν αμφισβητεί ότι η πάροδος του χρόνου προάγει την παγίωση των τετελεσμένων γεγονότων. Συμβαίνει όμως όταν αυτή αντιμετωπίζεται με παθητική στάση, που δεν προκαλεί κόστος στην Τουρκική πλευρά, στις σχέσεις της με την Ελλάδα, την Ευρωπαϊκή Ένωση και γενικά στις διεθνείς της σχέσεις. **Η παγίωση των τετελεσμένων γεγονότων είναι, αντιθέτως, πολύ μεγαλύτερη, όταν η ίδια η Ελληνική πλευρά, πιεζόμενη από τον ξένο παράγοντα, προβαίνει σε απαράδεκτες υποχωρήσεις αρχών, ακολουθεί ενδοτική πολιτική, που είναι, στην πραγματικότητα, συμπληρωματική της Τουρκικής στρατηγικής και παραβιάζει βασικές κόκκινες γραμμές, που οριοθετούν μια αποδεκτή και βιώσιμη λύση.**

Τα παραδείγματα και οι ολέθριες συνέπειες της πολιτικής αυτής καταγράφονται στη συνεχή αιμοδότηση των διακοινοτικών συνομιλιών με νέες Ελληνικές υποχωρήσεις και στην αντιμετώπιση του Κυπριακού, από την ίδια την Ελληνική πλευρά, ως δήθεν διακοινοτικού προβλήματος αντί ως θέματος Τουρκικής εισβολής και κατοχής. Η «**συνταγματοποίηση**» του Κυπριακού δεν υποβαθμίζει και δεν συγκαλύπτει μόνο το χαρακτήρα του ως θέματος εισβολής και κατοχής. Παρουσιάζει επίσης την κατεχόμενη Κύπρο ως δήθεν επικράτεια των Τουρκοκυπρίων, προετοιμάζοντας τη διεθνή αναγνώριση και τη νομιμοποίησή της.

γ. Το πλαίσιο, μέσα στο οποίο διεξάγονται σήμερα οι διακοινοτικές διαπραγματεύσεις, αναφέρεται στο κοινό ανακοινωθέν της 11^{ης} Φεβρουαρίου, 2014. Το πλαίσιο αυτό είναι παραπλανητικό και ψευδεπίγραφο. Επεβλήθη στην Ελληνική πλευρά με ξένες πιέσεις και προβάλλεται ως δήθεν κοινή πολιτική βάση. Στην πραγματικότητα όμως είναι διπλά παραπλανητικό και αμφίσημο. Η Τουρκική πλευρά το ερμηνεύει, σύμφωνα με τις γνωστές απόψεις και επιδιώξεις της. Για την Ελληνική πλευρά, αποτελεί αποκάλυπτη φενάκη.

Προβάλλεται, π.χ., ο ισχυρισμός ότι έγιναν δεκτές σ' αυτό οι τρεις θεμελι-

ώδεις αρχές, που υποστηρίζει η Ελληνική πλευρά. Η μια δηλαδή κυριαρχία, η μια διεθνής εκπροσώπηση και η μια ιθαγένεια. Προσεκτική όμως ανάγνωση του κειμένου ανακοινωθέντος πιστοποιεί ότι άλλο είναι του λόγου το αληθές. Τα δύο ισοκυρίαρχα μέρη, που προβλέπονται να υποκαταστήσουν την Κυπριακή Δημοκρατία, δεν συνιστούν, προφανώς, μια κυριαρχία. Πολύ περισσότερο μάλιστα, όταν το διζωνικό αυτό μόρφωμα, με πολιτική ισότητα, θα κατέλυε οποιαδήποτε πραγματική κυριαρχία και θα μετέβαλλε ολόκληρη την Κύπρο σε προτεκτοράτο της Άγκυρας.

Το ίδιο ισχύει για τη μια δήθεν διεθνή εκπροσώπηση. Η Τουρκική πλευρά, για να μη υπάρχει καμιά αμφιβολία, ακόμη και στο συμβολικό επίπεδο, για την περιβόητη και σκανδαλώδη «**πολιτική ισότητα**», που καταλύει τη δημοκρατική αρχή, επιμένει ανυποχώρησα στην εκ περιτροπής Προεδρία. Επεκτείνει και γενικεύει μάλιστα την ιδέα αυτή σε όλα τα θεσμικά Σώματα του κράτους, Οργανισμούς, Επιτροπές και Υπηρεσίες, περιλαμβανομένης της Διπλωματικής Υπηρεσίας. **Η ΚΥΠΡΟΣ ΑΓΩΝΙΣΘΗΚΕ ΓΙΑ ΝΑ ΕΝΤΑΧΘΕΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ, ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΤΗΣ ΘΕΣΗ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΣΕΙ ΤΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΙΚΑΙΗ ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ. ΔΙΑΤΡΕΧΕΙ ΟΜΩΣ ΣΗΜΕΡΑ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ, ΜΕ ΤΗ ΣΥΖΗΤΟΥΜΕΝΗ ΛΥΣΗ ΤΗΣ ΔΙΖΩΝΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ, ΜΕ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΟΤΗΤΑ, ΝΑ ΑΚΥΡΩΣΕΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΤΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΕΝΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΝΑ ΤΗ ΜΕΤΑΤΡΕΨΕΙ ΣΕ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑ.**

ΠΡΑΓΜΑΤΙ, Η ΑΓΚΥΡΑ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΟΥ ΙΣΟΤΙΜΟΥ ΚΑΙ ΙΣΟΚΥΡΙΑΡΧΟΥ ΚΡΑΤΙΔΙΟΥ, ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΘΑ ΑΝΑΒΑΘΜΙΖΟΤΑΝ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΨΕΥΔΟΚΡΑΤΟΣ, ΘΑ ΑΠΟΚΤΟΥΣΕ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΙΣΩ ΠΟΡΤΑ, ΡΟΛΟ ΚΑΙ ΛΟΓΟ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ. Η προοπτική αυτή προκάλεσε ανησυχία μέχρι και στη Γερμανία. Ο Γερμανικός Τύπος ήγειρε θέμα και σχολίασε με πολύ έντονο τρόπο το ενδεχόμενο η Άγκυρα ν' αποκτήσει, μέσω Κύπρου, δυνατότητα παρεμβάσεως στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και επηρεασμού των αποφάσεών του.

Με άλλα λόγια, η Κύπρος, που αντιπροσωπεύει σήμερα, από πλευράς διεθνούς και Ευρωπαϊκού δικαίου, ολόκληρο το νησί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα εκχωρούσε, στην περίπτωση «λύσεως», με τις συζητούμενες προδιαγραφές, την εκπροσώπηση της βόρειας κατεχόμενης Κύπρου στο σημερινό ψευδοκράτος. Θα καθιστούσε ταυτοχρόνως ολόκληρη την Κύπρο ύποπτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση ότι είναι ενεργούμενο της Άγκυρας, εφόσον δεν θα υπήρχε πλέον η Κυπριακή Δημοκρατία και καμιά απόφαση δεν θα μπορούσε να λαμβάνεται, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της Άγκυρας.

δ. Σε ό,τι αφορά τον ισχυρισμό για μια δήθεν ιθαγένεια, σημειώνεται ότι θα υπάρχουν, σύμφωνα με τις εξαγγελόμενες συγκλίσεις στις διακοινοτικές διαπραγματεύσεις, τρεις διακριτές ιθαγένειες. Μια για το κάθε κρατίδιο και μια για το ομοσπονδιακό επίπεδο. Η Επιτροπή που θα παραχωρεί ομοσπονδιακή υπηκοότητα θ' αποτελείται από ίσο αριθμό Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Καμιά απόφαση δηλαδή δεν θα μπορεί να λαμβάνεται, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της Τουρκικής πλευράς.

Ως αφετηρία λαμβάνεται, για την Τουρκική πλευρά, ο αριθμός των 220.000 «**Τουρκοκυπρίων**». Οι πραγματικοί Τουρκοκύπριοι όμως είναι λιγότεροι από 100.000. Αναγνωρίζεται δηλαδή η Κυπριακή ιθαγένεια σε 120.000, τουλάχιστον, εποίκους. Φεύγει, μήπως, ένα μέρος των εποίκων; Κανείς δεν φεύγει. Όσοι δεν έχουν ακόμη την Τουρκοκυπριακή ιθαγένεια, αναγνωρίζονται ως «**εργαζόμενοι**», με άδεια παραμονής. Το Τουρκοκυπριακό κρατίδιο μπορεί, αντιθέτως, ανάλογα με τις ανάγκες που επιβάλλει η ανάπτυξη, κατά τις δηλώσεις της Τουρκοκυπριακής ηγεσίας, να εισάγει από την Τουρκία και όσους άλλους «**εργαζόμενους**» χρειάζεται. Σ' αυτούς θα παραχωρηθεί, βεβαίως, αργότερα η Τουρκοκυπριακή ιθαγένεια. Στη συνέχεια, το Τ/Κ «**συνιστών κράτος**» θα εκβιάσει ν' αναγνωρισθούν ως νόμιμοι «**Κύπριοι**» πολίτες και στο ομοσπονδιακό επίπεδο. **Αντί δηλαδή ν' αποχωρήσουν οι έποικοι και ν' ανακοπεί ο εποίκισμός του νησιού, στρώνεται ο δρόμος για να μη φύγει κανείς έποικος και να παραμείνει ανοικτή η προοπτική συνεχίσεως του εποίκισμού, υπό τον μανδύα των Τούρκων εργαζομένων, που χρειάζονται για την ανάπτυξη.**

Οι ισχυρισμοί για την κατοχύρωση της ρήτρας 4:1, ώστε να παραμείνει σταθερή η αναλογία πληθυσμού μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, αποδεικνύονται έωλοι και παραπλανητικοί.

θ. ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΒΑΣΙΚΟΥΣ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ ΟΣΩΝ ΕΠΙΣΠΕΥΛΟΥΝ ΓΙΑ «ΛΥΣΗ» ΔΙΖΩΝΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ, ΜΕ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΟΤΗΤΑ, ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ Θ' ΑΠΟΤΡΑΠΕΙ, ΜΕ ΤΗ «ΛΥΣΗ», Η ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗ ΚΑΙ ΘΑ «ΕΠΑΝΕΝΩΘΕΙ» ΔΗΘΕΝ Η ΚΥΠΡΟΣ. ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΟΜΩΣ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΠΛΑΝΗ Η ΣΚΟΠΙΜΗ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΣΗ. Η λύση της μορφής αυτής δεν αναιρεί, προφανώς, την πραγματική διχοτόμηση. Αντιθέτως, την εμβαθύνει, τη νομιμοποιεί και την επικυρώνει. Θα ήταν, στην περίπτωση αυτή, η χειρότερη μορφή διχοτομήσεως, γιατί θα «**επανένωνε**» απατηλά την Κύπρο ως προτεκτοράτο της Άγκυρας. Η Άγκυρα δεν θα ήλεγχε, στην περίπτωση αυτή, μόνο την κατεχόμενη βόρεια Κύπρο. Θα είχε λόγο, μέσω των «**ισοτίμων**» και «**ισοκυριάρχων**» Τουρκοκυπρίων, πάνω σε ολόκληρη την Κύπρο. Με άλλα λόγια, με τη διζωνική ομοσπονδία, η Τουρκία δεν θα φύγει από την Κύπρο. Αντιθέτως, θα ελέγχει, εμμέσως, ολόκληρο το ομοσπον-

διακό κράτος, δημιουργώντας τις προϋποθέσεις για τη μελλοντική υπαγωγή ολόκληρης της Κύπρου υπό την άμεση κυριαρχία της.

Σημειώνεται σχετικά ότι το 1974, αμέσως μετά την Τουρκική εισβολή, αντιπροσωπεία Τουρκοκυπρίων μετέβη στην Άγκυρα και είχε συνάντηση με τον τότε Τούρκο Πρωθυπουργό Μπουλέντ Ετσεβίτ. Του πρότεινε να προχωρήσει στη διχοτόμηση, τώρα που είχε καταληφθεί η βόρεια Κύπρος και είχαν δημιουργηθεί οι αναγκαίες προϋποθέσεις. Ο Τούρκος Πρωθυπουργός τους νουθέτησε και τους εξήγησε ότι τώρα που η διχοτόμηση είναι τετελεσμένο γεγονός, η Τουρκική πλευρά δεν έχει κανένα λόγο να την προβάλλει ως στόχο. Είναι, τους είπε, πολύ συμφερότερο για την Τουρκία, μια λύση, που θα αναγνωρίζει και θα νομιμοποιεί τα τετελεσμένα γεγονότα και ταυτόχρονα θα επιτρέπει αφ' ενός στην Τουρκία να έχει λόγο και δικαιώματα πάνω σε ολόκληρη την Κύπρο και αφ' ετέρου να αποτρέπει τη στρατιωτική και γεωπολιτική παρουσία της Ελλάδος στην Κύπρο και μέσω αυτής στην Ανατολική Μεσόγειο.

ε. Η ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΝ ΚΟΙΤΑΣΜΑΤΩΝ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΟΖ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΔΙΗΥΡΥΝΕ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΤΗΣ ΑΓΚΥΡΑΣ, ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ. Η Άγκυρα επιδιώκει να μπει ενεργά, ως ενδιαφερόμενο μέρος, στο μεγάλο ενεργειακό παιχνίδι της Ανατολικής Μεσογείου. Προβάλλει γι' αυτό τις γνωστές θέσεις και θεωρίες της για την ΑΟΖ της Ελλάδος και της Κύπρου. Ειδικότερα, σε ό,τι αφορά την Κυπριακή ΑΟΖ και το Κυπριακό φυσικό αέριο, η Άγκυρα επιδιώκει, μέσα από τη «λύση» του «ισότιμου συνεταιρισμού» και του «ομοσπονδιακού» χαρακτήρα του φυσικού αερίου, να μπει «συνέταιρος» στο φυσικό αέριο της ΑΟΖ της ελεύθερης Κύπρου. Επιδιώκει επίσης ν' αρπάξει ένα μεγάλο και στρατηγικό μέρος της Κυπριακής ΑΟΖ, μέσα από την οριοθέτηση της ΑΟΖ μεταξύ Κύπρου και Τουρκίας, μετά τη «λύση». **Ποιός θα υπερασπισθεί, τότε, την ΑΟΖ της Κύπρου, όταν θα έχει καταλυθεί η Κυπριακή Δημοκρατία και όταν οι αποφάσεις θα παίρνονται ομόφωνα με τους Τουρκοκυπρίους;**

Η Άγκυρα και η Τουρκοκυπριακή πλευρά προβάλλουν επίσης ως αυτονόητο ότι, στην περίπτωση «λύσεως» του Κυπριακού, η μεταφορά του φυσικού αερίου της Κύπρου θα γίνεται με αγωγή μέσω Τουρκίας. **Το φυσικό αέριο που ανεδείχθη σ' ένα στρατηγικό κεφάλαιο της Κύπρου, την αναβάθμισε γεωστρατηγικά και της άνοιξε προοπτικές για στρατηγικές συμμαχίες στην περιοχή, διατρέχει, με την περιβόητη δήθεν «λύση», τον κίνδυνο να περάσει, στο μεγαλύτερό του μέρος, στα χέρια της Άγκυρας και να γίνει Τουρκικό στρατηγικό πλεονέκτημα.** Ένα τέτοιο ενδεχόμενο θα επέτρεπε επίσης στην Άγκυρα να αποτρέψει περιφερειακές στρατηγικές συγκλίσεις και

συμμαχίες της Κύπρου και της Ελλάδος στην περιοχή και να ενισχύσει, αντιθέτως, τον δικό της στρατηγικό και γεωπολιτικό ρόλο.

στ. ΠΡΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΑΠΟ ΟΡΙΣΜΕΝΟΥΣ Η ΙΔΕΑ ΟΤΙ ΜΙΑ ΚΑΚΗ ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΕΤΡΙΑΣΘΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΥ. Η επαγγελλόμενη και υποτιθέμενη εφαρμογή των Ευρωπαϊκών ελευθεριών και του Ευρωπαϊκού κεκτημένου, είναι απατηλή, παραπλανητική και ψευδεπίγραφη. Η διζωνική ομοσπονδία και οι όροι εφαρμογής της στηρίζονται σε εθνικές και θρησκευτικές διακρίσεις και καταλύουν τη δημοκρατική αρχή και την πραγματική λαϊκή κυριαρχία. Αντιφάσκουν με τις Ευρωπαϊκές αρχές και ελευθερίες και το Ευρωπαϊκό κεκτημένο. Γι' αυτό, η Τουρκική πλευρά απαιτεί ολόκληρο το σχέδιο της «λύσεως» ν' αποτελέσει πρωτογενές Ευρωπαϊκό δίκαιο, πιστεύοντας ότι με τον τρόπο αυτό μπορεί να παρακαμφθεί το «εμπόδιο» των Ευρωπαϊκών ελευθεριών, του Ευρωπαϊκού κεκτημένου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, για γενικότερους στρατηγικούς λόγους, που έχουν σχέση με τις ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και τις σχέσεις με την Τουρκία, αντιμετωπίζει ευνοϊκά μια ενδεχόμενη «λύση», εφόσον την αποδέχεται η Ελληνική πλευρά. Επιρρίπτει στην περίπτωση αυτή την ευθύνη στο θύμα και δηλώνει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα καταβάλει κάθε προσπάθεια για να συμβιβάσει τη «λύση», που θα συμφωνήσουν τα δύο μέρη, με τους Ευρωπαϊκούς κανόνες και το Ευρωπαϊκό κεκτημένο.

III. Κατά τρίτο λόγο, η Συνάντηση υπενθυμίζει και επαναβεβαιώνει τις βασικές αρχές που πρέπει να διέπουν μια δίκαιη και βιώσιμη λύση, σε ό,τι αφορά ειδικά την κυριαρχία, τη συνταγματική δομή, την Ευρωπαϊκή Ένωση, τη διεθνή εκπροσώπηση και την προστασία των βασικών ελευθεριών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων του Κυπριακού λαού.

α. Το Κυπριακό Πρόβλημα δεν είναι πρόβλημα ιδρύσεως ή διεθνούς αναγνώρισεως νέου κυριάρχου κράτους, ούτε ισχύος του πολιτεύματος της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και της προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου, που εγγυώνται οι καταστατικές Συνθήκες του ΟΗΕ, της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και του Συμβουλίου της Ευρώπης. **Υπάρχει και κυρίαρχο κράτος και ισχύς αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και δικαιωμάτων του ανθρώπου, σύμφωνα με τις εγγυήσεις των ύπατων αυτών Διεθνών Οργανισμών, των οποίων πλήρες μέλος είναι η Κυπριακή Δημοκρατία.** Συνεπώς, αν επιχειρηθεί από τα εμπλεκόμενα μέρη να καταλυθούν η κυριαρχία και το δημο-

κρατικό πολίτευμα της Κυπριακής Δημοκρατίας, οι σχετικές πράξεις θα είναι κατάφωρα αντίθετες, όχι μόνο προς τις θεμελιώδεις αρχές της συνταγματικής τάξεως της ίδιας, αλλά και προς τον Καταστατικό Χάρτη και τις ad hoc Αποφάσεις και Πράξεις του ΟΗΕ, προς τις Συνθήκες του Διεθνούς Δικαίου και προς τις Συνθήκες της ΕΕ και του Συμβουλίου της Ευρώπης, των οποίων κατέστη μέλος η Κυπριακή Δημοκρατία, με αυτές ακριβώς τις καταστατικές προϋποθέσεις, ως κυρίαρχο και δημοκρατικό κράτος. Επομένως, οποιαδήποτε απόφαση ή «λύση» που θα παραβιάζει τις αρχές αυτές νομιμότητας, **θα είναι παράνομη και ανυπόστατη.**

Συγκεκριμένα, οι αρχές αυτές είναι: Α. **Η δημοκρατική αρχή**, όπως την εννοεί το διεθνές δίκαιο και ο Καταστατικός Χάρτης του ΟΗΕ και η αντιπροσωπευτική αρχή της δημοκρατίας, όπως την εννοούν οι Συνθήκες της ΕΕ και του Συμβουλίου της Ευρώπης· Β. **Τα θεμελιώδη δικαιώματα του ανθρώπου και τα πολιτικά δικαιώματα του πολίτη**, που εγγυώνται οι ίδιες καταστατικές Συνθήκες· Γ. **Η αρχή της κυριαρχίας του κράτους**. Οι θεμελιώδεις αυτές αρχές είναι δεσμευτικές για όλα ανεξαιρέτως τα κράτη, δεν μπορεί δε να παρακαμφθούν ή να τροποποιηθούν ούτε βάσει πολυμερών διεθνών συνθηκών, ούτε, γενικά, με πρωτογενές δίκαιο κράτους (συντακτικής εξουσίας, λαϊκής συνελεύσεως ή ομάδας κρατών). Δεν είναι, συνεπώς, δυνατή, κατά το σήμερα ισχύουν διεθνές δίκαιο, η δημιουργία μη κυριάρχων ή ημικυριάρχων κρατών, μετά από κατάλυση κυριάρχου κράτους και ασύμβατων προς τη δημοκρατική αρχή και τα δικαιώματα του ανθρώπου. Η επίκληση του αποστρατικοποιημένου καθεστώτος των Åland Islands είναι ατυχής, γιατί αφ' ενός δεν ιδρύθηκε μετά από κατάλυση πλήρως κυριάρχου δημοκρατικού κράτους και αφ' ετέρου προϋπήρχε του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και των ισχυουσών σήμερα διεθνών εγγυήσεων της κυριαρχίας και του δημοκρατικού πολιτεύματος κράτους.

β. Ο ΑΝΑΦΥΕΙΣ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣ ΟΡΟΣ «ΔΙΖΩΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ» ΣΤΙΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ «ΛΥΣΕΩΣ» ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ, ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΟΡΟ ΚΥΡΙΑΡΧΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ Η ΜΟΡΦΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ. ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΕΥΡΕΣΗ ΠΑΡΑΝΟΜΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΤΙΚΗΣ ΚΑΛΥΨΕΩΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΡΧΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ. Και τούτο, γιατί δεν προϋποθέτει πάνω από τους λαούς των δύο κρατιδίων ενιαίο λαό, με αδιαίρετη λαϊκή κυριαρχία και ομοσπονδιακό ή κεντρικό κράτος, με αδιαίρετη κυριαρχία κράτους, του οποίου το νομοθετικό σώμα και τα κυβερνητικά όργανα να εκλέγονται, με βάση την αρχή της πλειοψηφίας από τον ενιαίο λαό. Οι επιστημονικοί και διεθνώς αναγνωρισμένοι όροι κυριάρχων κρατών είναι: το ενιαίο κράτος, όπως η Ελλάδα, η Κύπρος κ.ά., καθώς και οι σύνθετες μορφές κράτους: συνομοσπονδία (confederatio), όπως η Ελβετία, και ομοσπονδιακό κράτος, όπως οι ΗΠΑ, η συντριπτική πλειονότητα των κρατών

της Ευρώπης κ.ά. Ιστορικά και λογικά, η μορφή κράτους της Κυπριακής Δημοκρατίας θα έπρεπε να παραμείνει ενιαίο κράτος, όπως δημιουργήθηκε με την απελευθέρωση του Κυπριακού λαού από την Αγγλική κυριαρχία. Η πραγματικότητα, όμως, που δημιουργήθηκε, με την κατασκευή του «κυπριακού προβλήματος», επιτρέπει τη συντακτική μετατροπή της μορφής του ενιαίου σε σύνθετο, δηλαδή σε ομοσπονδιακό ή συνομοσπονδιακό κράτος.

Με βάση τις παραπάνω θεμελιώδεις αρχές κράτους, που εγγυώνται το διεθνές και το υπερεθνικό Ευρωπαϊκό δίκαιο και το πραγματικό ομοσπονδιακό δεδομένο, για να υφίσταται σύμφωνα με αυτές κυρίαρχο σύνθετο δημοκρατικό κράτος, πρέπει να έχει τα εξής βασικά στοιχεία δομής, τα οποία ακολουθεί, άλλωστε, παγίως η διεθνής πρακτική:

- **Να υπάρχει πάνω από τα κρατίδια, που συμμετέχουν στη σύνθετη μορφή κράτους, ομοσπονδιακό ή συνομοσπονδιακό κράτος, με πλήρη και αδιαίρετη κυριαρχία και με πλήρη και αδιαίρετη λαϊκή κυριαρχία του ενός ενιαίου λαού.**

- **Η συντακτική και η αναθεωρητική εξουσία του ομοσπονδιακού κράτους να ανήκει αποκλειστικά στον ενιαίο ομοσπονδιακό λαό, οπότε το ομοσπονδιακό σύνταγμα θα έχει αυξημένη τυπική δύναμη απέναντι στα συντάγματα των ομοσπόνδων κρατιδίων.**

- **Το κυρίως νομοθετικό συλλογικό σώμα και η ηγεσία της εκτελεστικής εξουσίας του κεντρικού κράτους να εκλέγονται, με βάση την αντιπροσωπευτική αρχή και την αρχή της πλειοψηφίας, με άμεση και καθολική ψηφοφορία από τον ενιαίο ομοσπονδιακό λαό.**

- **Στο ομοσπονδιακό κράτος να ανήκουν οι στρατηγικές αποφάσεις διακυβερνήσεως και νομοθετικής ρυθμίσεως, που αφορούν, τουλάχιστον: την κυρίαρχη και δημοκρατική συγκρότηση της Κυπριακής Δημοκρατίας ως ομοσπονδιακού κράτους και τη διασφάλιση της ενότητας της ως κράτους, τη μορφή και το πολίτευμα του κράτους, την εξωτερική πολιτική και τη διεθνή εκπροσώπηση του όλου κράτους, την εξωτερική άμυνα και την εσωτερική ασφάλειά του, το πολίτευμα της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας, τις εγγυήσεις της προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του κοινωνικού κράτους δικαίου, με ανώτατη βαθμίδα δικαστικής και συνταγματικής δικαιοδοσίας, καθώς και τις βάσεις ενιαίου κοινωνικοοικονομικού και γενικά κοινωνικοπολιτικού συστήματος.**

γ. Με βάση όλα τα παραπάνω, για μια σωστή και συμβατή με το διεθνές δίκαιο και τις συνθήκες της ΕΕ συζήτηση λύσεως του Κυπριακού, απαιτούνται τα εξής:

Πρώτον, τα εμπλεκόμενα στις συζητήσεις μέρη **οφείλουν να προβούν σε σαφή και κατηγορηματική δήλωση** ότι οι εν λόγω αρχές είναι **αδιαπραγματεύτες** και ότι **αποτελούν προϋποθέσεις και απαράβατους όρους (κόκκινη γραμμή) των συζητήσεων και του κύρους των συμφωνιών.**

Δεύτερον, Από τη στιγμή που δεν προϋπάρχει ενεργός Συντακτική Συνέλευση του ενιαίου λαού της Κυπριακής Δημοκρατίας, η οποία θα συνέτασσε το νέο σύνταγμά της, οι συζητήσεις και διαπραγματεύσεις που γίνονται, οφείλουν να έχουν ως αποκλειστικό αντικείμενο τη διατύπωση των βασικών όρων του εν λόγω συντάγματος, **που θα σέβονται τις αρχές της κόκκινης γραμμής (προστασία της κυριαρχίας, της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και των θεμελιωδών δικαιωμάτων όλων των πολιτών της Κυπριακής Δημοκρατίας) και που θα εγκρίνει στο σύνολό του ο κυπριακός λαός.** Πρόκειται, δηλαδή, για προκαταρκτικές εργασίες νέου συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας, όπου θα διατυπωθεί ο συντακτικός καθορισμός αφ' ενός των αρμοδιοτήτων, που θα ανήκουν στο κεντρικό δημοκρατικό κράτος, όπως περιγράφονται πιο πάνω και αφ' ετέρου εκείνων που θα ανήκουν στα ημικυρίαρχα δύο κρατίδια και θα διασφαλίζουν την ιστορική και πολιτισμική ταυτότητα και τα ειδικά θεμελιώδη δικαιώματα του λαού τους.

Τρίτον, εάν υπάρξουν συμμετέχοντες στις συζητήσεις, που αρνούνται την εν λόγω κόκκινη γραμμή, τα υπόλοιπα μέλη **οφείλουν να αρνηθούν συμμετοχή σε διαπραγματεύσεις, που είναι παράνομες και παραβιάζουν τις θεμελιώδεις αρχές νομιμότητας και να θέσουν το ζήτημα, με σαφές νομικό ερώτημα, στους παραπάνω διεθνείς οργανισμούς.**

Τέταρτον, εάν όλοι οι συμμετέχοντες στις διαπραγματεύσεις αρνηθούν τα προτεινόμενα, τότε η Εκκλησία, πιστή στην ιστορία της αποστολής της, **κάθε κοινωνική οργάνωση, κάθε κοινωνική ομάδα και κάθε πολίτης οφείλουν να προσφύγουν στους εν λόγω Οργανισμούς και να θέσουν το ερώτημα, ζητώντας να παρέμβουν, με βάση την αποστολή τους.**

δ. Με βάση την κόκκινη γραμμή που αναφέραμε, η συζήτηση των ακολούθων όρων θα πρέπει να αποκλεισθεί όχι μόνο από τις όποιες διαπραγματεύσεις, που λαμβάνουν ή θα λάβουν χώρα, **γιατί καταλύουν ολοκληρωτικά την κυριαρχία, το δημοκρατικό πολίτευμα και πολλά θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών της Κυπριακής Δημοκρατίας:**

- **Αποκλείεται όρος αρνησικυρίας (veto) σε συλλογικά όργανα για τη λήψη κυβερνητικών και νομοθετικών αποφάσεων.**

- **Αποκλείεται εκ περιτροπής ανάθεση ασκήσεως των καθηκόντων του Προέδρου της Δημοκρατίας ή άλλων μονοπρόσωπων κυβερνητικών οργάνων.**

- **Αποκλείεται κατασκευή «πολιτικής ισοτιμίας» των δύο ομοσπόνδων κρατιδίων, με την επίσης κατασκευή του 50% - 50%, για τη λήψη των κυβερνητικών και νομοθετικών αποφάσεων του ομοσπονδιακού κράτους και των δύο ομόσπονδων κρατιδίων. Αυτό είναι στην ουσία veto.**

- **Αποκλείεται η ολική ή η μερική νομιμοποίηση του παράνομου εποίκισμού, που αποτελεί, κατά το διεθνές δίκαιο, βαρύτατο έγκλημα κατά του ανθρώπου.** Τυχόν νομιμοποίηση εποίκων, οι οποίοι απέκτησαν δοτή ιθαγένεια, αυξάνει, τεχνητά και παράνομα, το ποσοστό των πολιτών (του λαού) του ενός κρατιδίου στο σύνολο των πολιτών (του λαού) της Κυπριακής Δημοκρατίας, τυχόν δε νομιμοποίηση της παράνομης διαμονής εποίκων ως εργαζομένων, αυξάνει παράνομα το αντίστοιχο ποσοστό πληθυσμού της. Νομιμοποίηση εποίκων μπορεί να στηριχθεί μόνο για ορισμένες μικρές κατηγορίες (παιδιών, ασθενών κ.ά.) και μόνο με βάση την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και μετά από αντικειμενικό έλεγχο των ατομικών περιπτώσεων.

ε. Εάν δεν τεθεί και δεν τηρηθεί η τριπλή κόκκινη γραμμή της διατήρησης της κυριαρχίας, του δημοκρατικού πολιτεύματος και των θεμελιωδών αστικών και πολιτικών δικαιωμάτων των πολιτών της Κυπριακής Δημοκρατίας και εάν παρεισφρήσουν οι διασπαστικοί όροι ή οι συντακτικές ελλείψεις που επισημάναμε, είναι βέβαιες οι ακόλουθες συνέπειες:

- Θα καταλυθεί η Κυπριακή Δημοκρατία ως κυρίαρχο και δημοκρατικό κράτος και η Κύπρος θα αποτελεί στο εξής μόρφωμα μη-κράτους και λαό υπό ξένην ή ξένες κυριαρχίες.

- Τα δύο «ισότιμα» κρατίδια της «διζωνικής ομοσπονδίας» δεν θα είναι κυρίαρχα κρατίδια, αλλά θα είναι μορφώματα και αυτά υπό ξένην ή ξένες κυριαρχίες.

- Τα δικαιώματα του λαού της Κύπρου θα καθορίζονται από τις δυνάμεις επικυριαρχίας, η πολιτική ταυτότητα της Νήσου και οι έννοιες «Ελληνοκύπριοι» και «Τουρκοκύπριοι», με το ουσιαστικό τους ιστορικό, πολιτικό και πολιτισμικό περιεχόμενο, θα εκλείψουν.

- Η Εκκλησία της Κύπρου, καθώς και οι άλλες θρησκείες της Νήσου, οι κοινωνικοί Οργανισμοί του Κυπριακού Λαού, οι Κυπριακές επιχειρήσεις και η κυπριακή οικονομία, καθώς και οι πολίτες δεν θα έχουν πια την αρωγή και την προστασία του εθνικού κράτους της κυρίαρχης Κυπριακής Δημοκρατίας, ούτε των ομοσπόνδων κρατιδίων, ούτε, πολύ περισσότερο, του ΟΗΕ, της ΕΕ και του Συμβουλίου της Ευρώπης, αφού δεν θα είναι πια ο λαός της Κύπρου κυρίαρχο κράτος, αλλά δεύτερης κατηγορίας οντότητα. **Όλες αυτές οι δυνάμεις, που αποτελούν τις συνιστώσες της Κυπριακής Δημοκρατίας,**

θα είναι έρμαιο των οικονομικών και των γεωπολιτικών συμφερόντων των επικυριάρχων δυνάμεων. Αν υπάρχουν σήμερα άνθρωποι, ιδίως της ανθούσας οικονομικής αναπτύξεως, που νομίζουν ότι ακόμη και η «λύση» που επιδιώκεται σήμερα θα είναι προς όφελος της οικονομίας, πλανώνται. Θα το αντιληφθούν σκληρά, όταν δεν θα έχουν την προστασία του κυρίαρχου εθνικού κράτους. Η πανίσχυρη σήμερα Εκκλησία της Κύπρου θα είναι ένα από τα τραγικότερα θύματα. Τα πολιτικά κόμματα, από παράγοντες και φορείς πολιτικής και κοινωνικής εξουσίας, θα καταντήσουν άγνωστες και άθλιες ομάδες κοινής δουλείας.

στ. Ο ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΛΑΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΕΣ ΤΟΥ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΤΙΛΗΦΘΟΥΝ ΟΤΙ Ο ΣΤΟΧΟΣ «ΛΥΣΕΩΣ» ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΟΤΙ Ο ΔΙΚΟΣ ΤΟΥΣ ΣΤΟΧΟΣ ΣΗΜΕΡΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΟΠΟΙΑ «ΛΥΣΗ» ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΑΛΛΑ ΜΟΝΟ Η ΔΙΑΣΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.

Εάν δεν το αντιληφθούν αυτό οι θεσμικές πολιτικές δυνάμεις της Κυπριακής Δημοκρατίας, τότε η σωτηρία της επαφίεται στον πατριωτισμό του Κυπριακού Λαού, ο οποίος ανέκτησε από την Αγγλική κυριαρχία την κυριαρχία του και τις ελευθερίες του, με το αίμα των παιδιών του. Η συμπαράταξη του Ελληνικού Λαού δεν αποτελεί απλά ένα αόριστο εθνικό καθήκον, αλλά πατριωτικό καθήκον απέναντι στην ίδια την Ελλάδα ως κυρίαρχου κράτους.

IV. Κατά τέταρτο λόγο, η Συνάντηση επισημαίνει:

α. τις μεγάλες γεωπολιτικές αλλαγές στην περιοχή, με κύρια χαρακτηριστικά την άνοδο του ακραίου ισλαμισμού, των γεωπολιτικών ανταγωνισμών μεταξύ των δύο υπερδυνάμεων Ρωσίας και ΗΠΑ αλλά και μεταξύ περιφερειακών δυνάμεων της περιοχής. Επισημαίνει επίσης την αναβάθμιση της Ανατολικής Μεσογείου όχι μόνο πλέον ως πεδίου στρατηγικού ανταγωνισμού αλλά παραλλήλως και ως πεδίου μεγάλων ενεργειακών πόρων και ανταγωνισμού για τη μεταφορά στην Ευρώπη ενεργειακών πόρων.

β. Την επικράτηση και εξέλιξη στην Τουρκία του καθεστώτος Ερντογάν, το οποίο αναφέρεται πλέον στο Οθωμανικό παρελθόν της Τουρκίας, εγκαταλείποντας την ιδέα του Κεμαλικού εθνικού κράτους και αναβαθμίζοντας στην πολιτική ζωή και στην Τουρκική κοινωνία το Ισλάμ. Ο προσανατολισμός αυτός της Τουρκίας συμβαδίζει με τις μεγάλες φιλοδοξίες που προβάλλει το καθεστώς Ερντογάν για ανάδειξη της Τουρκίας σε περιφερειακή δύναμη, εμπνε-

όμενη από το Οθωμανικό παρελθόν. Ο στόχος αυτός περιλαμβάνει, κατά λογική συνέπεια, επεκτατικές φιλοδοξίες τις οποίες ο Τούρκος Πρόεδρος εξέφρασε απροκάλυπτα με την αμφισβήτηση της Συνθήκης της Λωζάνης και την πολιτική εισβολής που ακολουθεί σε εδάφη της Συρίας και του Ιράκ.

Οι φιλοδοξίες και οι επιδιώξεις αυτές της Άγκυρας είναι η μια όψη της Τουρκικής πολιτικής πραγματικότητας. Η άλλη είναι οι αντιφάσεις, βεβαίως, που αντιμετωπίζει στην εμπλοκή της στις συγκρούσεις της Μέσης Ανατολής, το μεγάλο Κουρδικό πρόβλημα μέσα στην ίδια την Τουρκία και στη γειτονική εμπόλεμη Συρία και ο εσωτερικός διχασμός και η αστάθεια, που κυριάρχησαν, μετά ιδίως το αποτυχημένο πραξικόπημα της 15^{ης} Ιουλίου. Η Τουρκική πολιτική των αμφισβητήσεων και του επεκτατισμού έναντι της Ελλάδος, έχει προσλάβει προσφάτως μια πρωτοφανή ένταση, με προφανείς κινδύνους θερμού επεισοδίου και γενικότερης συγκρούσεως. **Με ποιά λογική, λοιπόν, η Κύπρος έχει λόγο να επισπεύδει σήμερα για «λύση», όταν δεν υπάρχουν οι απαραίτητες προϋποθέσεις και συνθήκες; Γιατί η Κύπρος να συνδέσει την τύχη της με μια τέτοια Τουρκία, μέσα από ένα καθεστώς διζωνικού συνεταιρισμού, που θα την καθιστούσε προτεκτοράτο της Άγκυρας και υποτελή των αποφάσεων και των επιδιώξεών της;**

γ. Την οικονομική κρίση στην Κύπρο και την Ελλάδα, που αποδυναμώνει τις δύο χώρες και τις καθιστά πιο ευάλωτες σε πιέσεις και εκβιασμούς. Δημιουργεί επίσης πρόσφορο έδαφος για την προβολή της προπαγάνδας ότι δήθεν η «λύση» του Κυπριακού θα φέρει μεγάλη ανάπτυξη και ευημερία.

δ. Το γεγονός ότι η κατάργηση των εγγυήσεων και η αποχώρηση όλων των Τουρκικών στρατευμάτων κατοχής είναι κοινή διακηρυγμένη θέση των Αθηνών και της Λευκωσίας και ότι η θέση αυτή επαναβεβαιώθηκε, με αφορμή τις διαπραγματεύσεις στο Mont Pelerin, από το Ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών. Ο υπουργός Εξωτερικών Νίκος Κοτζιάς δήλωσε μάλιστα ότι η Ελλάδα δεν θα ελάμβανε μέρος σε Πολυμερή Διεθνή Διάσκεψη, εάν προηγουμένως δεν διευκρινιζόταν, σε διμερές υψηλό επίπεδο, μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας, ότι η Διάσκεψη θα είχε ως αντικείμενο την κατάργηση των εγγυήσεων και την αποχώρηση των Τουρκικών κατοχικών στρατευμάτων.

ε. Τις πιέσεις που ασκούνται από τον ξένο παράγοντα για τη συνέχιση των διακοινοτικών διαπραγματεύσεων, ακόμη και μετά τη νέα εκδήλωση της Τουρκικής αδιαλλαξίας, που οδήγησε σε αδιέξοδο τις συνομιλίες στο Mont Pelerin και τις δηλώσεις του Τούρκου Προέδρου Ταγίπ Ερντογάν για το εδαφικό, τις εγγυήσεις και την παραμονή Τουρκικών στρατευμάτων και μετά τη «λύση». **Είναι προφανές ότι ο ξένος παράγων ασκεί πιέσεις προς την Ελληνική πλευρά για νέες παραχωρήσεις, αντί στην Τουρκική για υποχωρήσεις από τις αδιάλλακτες θέσεις της. Ο ξένος παράγων επιδιώκει να εντάξει την Κύπρο, μέσα**

από την προδιαγραφόμενη «λύση», στους στρατηγικούς σχεδιασμούς των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ για την Ανατολική Μεσόγειο, ιδιαίτερα μετά την παγίωση της Ρωσικής παρουσίας στη γειτονική Συρία. Η Κύπρος όμως δεν μπορεί να παραδοθεί στον Τουρκικό Μινώταυρο ή να θυσιασθεί ως Ιφιγένεια για την εξυπηρέτηση αλλοτρίων συμφερόντων, χωρίς να λαμβάνονται υπόψιν τα συμφέροντα και η ίδια η επιβίωση του Κυπριακού Ελληνισμού και οι στοιχειώδεις αρχές της λαϊκής κυριαρχίας, της δικαιοσύνης και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ο ξένος παράγων επιδιώκει επίσης να καταστήσει την Άγκυρα λεόντειο μέτοχο στο φυσικό αέριο της Κύπρου και της Ελλάδος, ώστε να καλύψει με αυτό μεγάλο μέρος, τουλάχιστον, των ενεργειακών αναγκών της και να μη εξαρτάται από εισαγωγές Ρωσικού φυσικού αερίου. Με την ίδια λογική, ο Αμερικανικός παράγων, όπως εκφράσθηκε, τουλάχιστον μέχρι τώρα, με την πολιτική Κλίντον και Ομπάμα, επιδιώκει να χρησιμοποιήσει τα ενεργειακά αποθέματα της Ανατολικής Μεσογείου ως όπλο στον γεωπολιτικό ανταγωνισμό με τη Ρωσία και να κάνει δώρα στην Άγκυρα, αναλώμασι της Κύπρου και της Ελλάδος, για να προσδέσει την Τουρκία στο Δυτικό στρατόπεδο και να προωθήσει τις Ευρω-Τουρκικές σχέσεις.

στ. Η Κύπρος, με τα δεδομένα αυτά, δεν έχει κανένα λόγο να επισπεύδει για δήθεν «λύση», που θα ήταν, στην πραγματικότητα, στρατηγικός θρίαμβος για την Άγκυρα και εθνική καταστροφή για την Ελληνική πλευρά. Το status quo δεν είναι, προφανώς, λύση για την Ελληνική πλευρά. Θα ήταν όμως πολύ χειρότερη επιλογή και η μεγαλύτερη πλάνη να συμπράξει η Ελληνική πλευρά στην αντικατάστασή του από μια δήθεν «λύση», που θα κατέλυε την Κυπριακή Δημοκρατία, θα καθιστούσε την Ελληνική πλειοψηφία υποχείρια μιας μειοψηφίας Τουρκοκυπρίων και εποίκων, ελεγχομένων από την Άγκυρα και θα μετέτρεπε στην πράξη ολόκληρη την Κύπρο σε προτεκτοράτο της Άγκυρας.

Η Κύπρος πρέπει να διαφυλάξει ως κόρη οφθαλμού την Κυπριακή Δημοκρατία, ως βάθρο του αγώνα της και της διεθνούς εκπροσωπήσεώς της και ως πλαίσιο και αναφορά για μια δίκαιη και αποδεκτή λύση, που θα συμβιβαζόταν με την κυριαρχία της, την ενότητά της και τις Ευρωπαϊκές αρχές και το κεκτημένο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, της οποίας η Κύπρος είναι χώρα-μέλος.

ζ. Η ακολουθούμενη σήμερα πολιτική των διακοινοτικών διαπραγματεύσεων, με βάση τη λεγόμενη διζωνική ομοσπονδία, με πολιτική ισότητα, έφτασε στο Mont Pelerin στο ακρότατο όριό της. Απέδειξε ότι δεν εγκυμονεί τίποτε καλό για την Ελληνική πλευρά, ενώπιον της άκαμπτης Τουρκικής αδιαλλαξίας. Συνέχιση της ίδιας πολιτικής, και στρατηγικής θα επέσυρε νέες πιέσεις του ξένου παράγοντα για νέες Ελληνικές παραχωρήσεις και θα δημιουργούσε τεράστιους κινδύνους εγκλωβισμού της Ελ-

ληνικής πλευράς σ' ένα καταστροφικό αδιέξοδο και ωμού εκβιασμού για πλήρη υποχώρηση και κατολίσθηση στις Τουρκικές θέσεις.

Είναι η ώρα η Ελληνική πλευρά να επανεξετάσει την πολιτική της και να χαράξει μια νέα στρατηγική. Το Κυπριακό δεν είναι πρόβλημα διακοινοτικό. Είναι διεθνές πρόβλημα εισβολής και κατοχής. Πάνω σ' αυτή τη βάση, πρέπει ν' ανασχεδιασθεί ο αγώνας της Κύπρου, με κύρια αναφορά το γεγονός ότι η Κύπρος είναι χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και ότι οι Ευρωπαϊκές αρχές και το Ευρωπαϊκό κεκτημένο πρέπει να είναι η βάση και το πλαίσιο για την αναζήτηση μιας πραγματικά δίκαιης και αποδεκτής λύσεως, που θα κατοχυρώνει τα δικαιώματα όλων, χωρίς εθνικές ή θρησκευτικές διακρίσεις.

V. Κατά πέμπτο λόγο, η Επιτροπή των Δέκα για την Κύπρο, λαμβάνοντας υπόψιν τα όσα έγιναν μετά τη Συνάντηση:

α. Εκφράζει την έκπληξή της για τη νέα υποχώρηση που εξήγγειλε αιφνιδιαστικά ο Πρόεδρος της Κύπρου Νίκος Αναστασιάδης από πάγιες διαπραγματευτικές θέσεις της Ελληνικής πλευράς, χωρίς μάλιστα να έχει διαβουλευθεί με το Εθνικό Συμβούλιο και να λάβει υπόψιν τη διακηρυγμένη κοινή θέση Αθηνών και Λευκωσίας ότι δεν είναι αποδεκτές οι εγγυήσεις και η παραμονή Τουρκικών στρατευμάτων μετά τη λύση. Την κοινή θέση επίσης ότι η συζήτηση του θέματος των εγγυήσεων και της ασφάλειας πρέπει να γίνει σε πολυμερή και όχι σε Πενταμερή Διάσκεψη.

β. **Επισημαίνει ότι η αποδοχή από την Ελληνική πλευρά του οδικού χάρτη και ασφυκτικού χρονοδιαγράμματος, που ζητούσε η Τουρκική πλευρά, όπως επίσης η αποδοχή κατ' επίφαση μόνο Πολυμερούς Διασκέψεως, που είναι στην ουσία Πενταμερής, χωρίς μάλιστα να έχει ολοκληρωθεί η διαπραγματευτική διαδικασία πάνω στα άλλα κεφάλαια, παρέχει διπλωματικό και διαπραγματευτικό πλεονέκτημα στην Τουρκική πλευρά και θέτει, αντιθέτως, σε δεινή θέση την Ελληνική πλευρά.**

Είναι προφανές ότι η αποδοχή στην ουσία Πενταμερούς Διασκέψεως διανοίγει εκ προοιμίου προοπτική αποδοχής εγγυήσεων και κατ' επέκταση, σε συσχετισμό με αυτές, παραμονής Τουρκικών στρατευμάτων, μετά τη λύση, υπό τον ισχυρισμό ότι η παραμονή τους θα είναι για μια «μεταβατική» περίοδο. **Θ' αποτελούσε μεγάλη αυταπάτη, εάν πίστευε κανείς ότι η Άγκυρα θα έστεργε να αποσύρει τα στρατεύματά της, μετά το τέλος της «μεταβατικής» περιόδου, με δεδομένη ιδίως την κατάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας και την αντικατάστασή της από ένα διζωνικό μόρφωμα ισότιμης Τουρκικής συγκυριαρχίας στην Κύπρο.**

γ. Επισημαίνει ειδικότερα ότι η σύνδεση του εδαφικού, όπως ενδεχομένως και άλλων θεμάτων, με την αποκαλούμενη Πολυμερή Διάσκεψη, επιτρέπει στην Τουρκική πλευρά να συνεχίσει τη γνωστή τακτική του εκβιασμού με το εδαφικό για ν' αποσπάσει νέες υποχωρήσεις της Ελληνικής πλευράς στα θέματα της εκ περιτροπής Προεδρίας, της Οικονομίας, της Διακυβερνήσεως και, βεβαίως, στα θέματα των εγγυήσεων και της ασφάλειας. Με αυτή την τακτική, η Τουρκική πλευρά απέσπασε από την επίσημη Ελληνική πλευρά αδιανόητες υποχωρήσεις στη λεγόμενη εσωτερική πτυχή, με βάση το γνωστό πλαίσιο της διζωνικής ομοσπονδίας, με πολιτική ισότητα. Επιχειρεί τώρα, με τη σύνδεση του εδαφικού με τα θέματα εγγυήσεων και ασφάλειας και άλλα, για τα οποία δεν υπάρχει σύγκλιση, να αποσπάσει υποχωρήσεις της Ελληνικής πλευράς και σ' αυτά ώστε να ολοκληρώσει τον επιδιωκόμενο στόχο για πλήρη στρατηγικό και γεωπολιτικό έλεγχο της Κύπρου από την Άγκυρα.

δ. Επισημαίνει επίσης ότι η Ελληνική πλευρά, με τη σπουδή της για δήθεν λύση, την εγκατάλειψη βασικών θέσεων, που οριοθετούν το πλαίσιο μιας αποδεκτής και βιώσιμης λύσεως και τον εγκλωβισμό της σε μια διπλωματική διαδικασία, που έχει αποδειχθεί ατελέσφορη και αυτοκαταστροφική, υπερβαίνει κάθε όριο ασφαλείας και δημιουργεί προϋποθέσεις για πραγματική άλωση της Κύπρου και εθνική καταστροφή.

Γιατί η Ελληνική πλευρά να επιδεικνύει τόση σπουδή, όταν στο Mont Pelerin, μόλις προσφάτως, επιβεβαιώθηκε, για άλλη μια φορά, η Τουρκική αδιαλλαξία και η ανυποχώρηση επιμονή της Άγκυρας για εγγυήσεις, με δικαίωμα χωριστής επεμβάσεως και παραμονή Τουρκικών στρατευμάτων, μετά τη λύση; Άλλαξε η πολιτική της Ελληνικής πλευράς πάνω σ' αυτά τα θέματα;

Γιατί να επισπεύδει η Ελληνική πλευρά για να εγκλωβισθεί στο σενάριο επείγουσας «λύσεως» του Κυπριακού, που προωθεί η ομάδα για το Κυπριακό του απερχομένου Αμερικανού Προέδρου; Επικεφαλής της ομάδας αυτής είναι η υφυπουργός για Ευρωπαϊκά και Ευρασιατικά θέματα Βικτώρια Νούλαντ, της οποίας είναι γνωστή η πολιτική και οι στόχοι στο Κυπριακό και οι οποίοι δεν είναι καθόλου υπέρ της Κύπρου. Υπηρετούν τους Αμερικανικούς γεωπολιτικούς στόχους στην Ανατολική Μεσόγειο, τον έλεγχο της Κύπρου από το ΝΑΤΟ και τον προσεταιρισμό της Άγκυρας και την ενίσχυση των δεσμών της με τη Δύση, το ΝΑΤΟ και την Ευρώπη, μέσα από τη «λύση» του Κυπριακού. Ο στόχος του προσεταιρισμού της Άγκυρας παραπέμπει, προφανώς, σε παροχή στρατηγικών και ενεργειακών ανταλλαγμάτων στην Άγκυρα, σε βάρος της Κύπρου και της Ελλάδος.

ε. Επισύρει την προσοχή στην υπονόμηση της υποστάσεως της Κυπριακής Δημοκρατίας, την οποία συνεπάγεται η σύγκληση Πενταμερούς στην ουσία Διασκέψεως, στην οποία δηλώνεται από την Ελληνική πλευρά ότι η Κυπριακή Δημοκρατία θα εκπροσωπηθεί από τον υπουργό Εξωτερικών Γιαννάκη Κασουλίδη. Ο Πρόεδρος Νίκος Αναστασιάδης θα παραστεί ως εκπρόσωπος της Ελληνοκυπριακής κοινότητας. Το τί σημαίνει αυτό, φαίνεται από το γεγονός ότι θα παρίσταται επίσης ο Τουρκοκύπριος «υπουργός Εξωτερικών» του ψευδοκράτους.

στ. Επισύρει επίσης την προσοχή στο γεγονός ότι υπονομεύεται, με την πολιτική αυτή, η θέση της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. **Η τελευταία, με τις αρχές των Συνθηκών της και το Ευρωπαϊκό κεκτημένο, αποτελεί βάση και πλαίσιο για μια δίκαιη και αποδεκτή λύση του Κυπριακού. Η παλινδρόμηση της Κύπρου στο διπλωματικό πλαίσιο των διακοινοτικών συνομιλιών, ακόμη και μετά την απόρριψη του σχεδίου Ανάν και την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αποτέλεσε, όπως ήδη αναφέρθηκε παραπάνω, στρατηγικό σφάλμα της Ελληνικής πλευράς.**

Επιχειρείται σήμερα να χρησιμοποιηθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση σ' ένα άλλο ρόλο, που είναι αντίθετος με τις αρχές της και το Ευρωπαϊκό κεκτημένο, με την ανοχή, δυστυχώς του ίδιου του θύματος και με τη φενάκη μιας δήθεν «λύσεως» του Κυπριακού.

Η Επιτροπή των Δέκα για την Κύπρο:

- **διακηρύσσει** την πίστη της στο αγωνιστικό και πατριωτικό φρόνημα του Κυπριακού λαού, που καλείται σήμερα να προτάξει την ίδια αντίσταση, που προέταξε στο σχέδιο Ανάν το 2004. Το νέο σχέδιο είναι μια πολύ χειρότερη εκδοχή του σχεδίου Ανάν και προβάλλεται παραπλανητικά με την προπαγάνδα ότι δήθεν θα «επανενώσει» την Κύπρο και «θ' αποτρέψει» τη διχοτόμηση. **Το σχέδιο όμως αυτό αναγνωρίζει, νομιμοποιεί και παγιώνει, στην πραγματικότητα, τη διχοτόμηση. Καταλύει, ταυτοχρόνως, την Κυπριακή Δημοκρατία, κάθε έννοια πραγματικής ανεξαρτησίας και κυριαρχίας και καθιστά ολόκληρη την Κύπρο προτεκτοράτο της Άγκυρας.**

- **Καλεί την Ελληνική Κυβέρνηση να μη αποστεί από τις θέσεις που διεκήρυξε ότι δεν θα δεχθεί εγγυήσεις για μια χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και παραμονή Τουρκικών στρατευμάτων μετά τη λύση και ότι δεν θα συμμετάσχει σε σχετική Διάσκεψη, που θα έχει ως στόχο να συζητήσει εγγυήσεις και παραμονή Τουρκικών στρατευμάτων μετά τη λύση.**

- **Καλεί τον Ελληνικό λαό, που αντιμετωπίζει, μαζί με την οικονομική**

κρίση, τις διεκδικήσεις και τις προκλήσεις της Άγκυρας, να σταθεί αλληλέγγυος με τον Κυπριακό λαό, γνωρίζοντας ότι το μέτωπο της Κύπρου είναι αναπόσπαστο μέρος του κοινού μετώπου κατά του Τουρκικού αναθεωρητισμού και επεκτατισμού.